Europese Ombudsman

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [Link]. *Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons* taal- en vertaalbeleid [Link].

Besluit in zaak 413/2008/BB - Toepassing met terugwerkende kracht van een nieuw beleid inzake aanhalingen

Besluiten
Zaak 413/2008/BB - **Geopend op** 16/04/2008 - **Aanbeveling omtrent** 05/01/2010 - **Besluit over** 08/04/2010

Klager, een Maltees burger en hoogleraar, tekende in 2004 en 2006 een dienstverleningscontract met het Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding (Cedefop) op basis waarvan hij wetenschappelijke verhandelingen opstelde die door Cedefop zouden worden gepubliceerd (Cedefop is een Europees agentschap ter bevordering en ontwikkeling van de beroepsopleiding in de Europese Unie en is in het Griekse Thessaloniki gevestigd).

In 2004 werd klager op het voorblad aangehaald als de “auteur”. Cedefop weigerde echter hem de auteur te noemen van het rapport van 2006, dat in 2008 werd gepubliceerd. Het baseerde zijn besluit op zijn nieuwe aanhalingenbeleid, dat in oktober 2007 was vastgesteld. Klager voerde aan dat de weigering van Cedefop onredelijk en strijdig was met diens voorgaande handelwijze. Hij eiste dat zijn auteurschap werd erkend.

De Ombudsman stelde een minnelijke schikking voor op basis van een voorlopige bevinding van wanbeheer, in die zin dat Cedefop niet redelijk had gehandeld en niet de gerechtvaardigde verwachtingen van klager in acht had genomen toen het zijn nieuwe beleid van toepassing liet zijn op klagers rapport van 2006, ook al was dit rapport overeengekomen, afgerond en voor publicatie aanvaard voordat het nieuwe aanhalingenbeleid van Cedefop in oktober 2007 van kracht werd.

Cedefop verwierp het voorstel voor een minnelijke schikking. Het voerde aan dat in de contracten de rechten van intellectuele eigendom uitdrukkelijk aan Cedefop worden toegekend en dat klager niet te goeder trouw handelde. De Ombudsman wees deze bewering van Cedefop

beslist af en stelde een ontwerpaanbeveling op dat Cedefop het auteurschap van klager moet erkennen en een corrigendum moet opnemen in alle versies van het onderzoek die in de toekomst worden verspreid. Cedefop aanvaardde deze ontwerpaanbeveling en stemde in met de uitvoering ervan.

Klager was tevreden met het resultaat en dankte de Ombudsman en zijn team van harte.

DE ACHTERGROND VAN DE KLACHT

1. De klager is een universiteitsprofessor. In 2004 sloot hij voor het eerst een dienstcontract met het Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding (Cedefop). Cedefop is een Europees agentschap dat beroepsonderwijs en -opleiding in de Europese Unie bevordert en ontwikkelt. Op basis van dit contract heeft hij een wetenschappelijk document opgesteld (hierna: „verslag 2004"), dat later door Cedefop werd gepubliceerd. Klager werd op zijn voorpagina als auteur vermeld. [1]

2. Op 15 juni 2006 ondertekende klager een nieuw dienstencontract [2] („het contract") met Cedefop om een nieuw wetenschappelijk document op te stellen („het verslag van 2006").

3. Het rapport van klager van 2006 werd in maart 2007 aanvaard en in 2008 gepubliceerd onder de titel „ *Van beleid naar praktijk, Een systemische verandering in levenslange begeleiding in Europa* ". [3] Zijn naam werd echter niet op de voorpagina vermeld. In plaats daarvan werd hij alleen genoemd als een van de contribuanten in het gedeelte „Acknowledgements" van het rapport.

4. In januari 2008 legde Cedefop in antwoord op een vraag van klager uit dat het zijn citatiebeleid in oktober 2007 had gewijzigd. Als gevolg hiervan werd het auteurschap van externe rapporten niet meer erkend in de publicaties van Cedefop.

5. Op 10 februari 2008 heeft klager zich tot de Ombudsman gewend.

ONDERWERP VAN HET ONDERZOEK

6. Klager beweerde dat de weigering van Cedefop om hem als auteur van het verslag van 2006 te erkennen, in strijd was met de eerdere praktijk van het Centrum en oneerlijk was.

7. Klager beweerde dat Cedefop zijn auteurschap moest erkennen in de sectie Bekentenissen van het verslag overeenkomstig de met hem overeengekomen voorwaarden.

HET ONDERZOEK

8. Op 16 april 2008 heeft de Ombudsman het Cedefop verzocht een advies in te dienen, dat hij op 24 juli 2008 deed. Het advies werd aan klager toegezonden voor opmerkingen, die hij op 16 oktober 2008 zond.

9. Op 10 februari 2009 namen de diensten van de Ombudsman contact op met klager om een voorstel voor een minnelijke schikking te bespreken.

10. Op 19 maart 2009 heeft de Ombudsman een voorstel gedaan voor een minnelijke schikking voor het Cedefop.

11. Op 7 mei 2009 heeft Cedefop aangegeven het voorstel van de Ombudsman niet te kunnen aanvaarden.

12. Op 9 juni 2009 zond klager zijn opmerkingen naar het antwoord van Cedefop op het voorstel van de Ombudsman.

13. Op 5 januari 2010 deed de Ombudsman een ontwerpaanbeveling aan het Cedefop.

14. Op 15 januari 2010 heeft het Cedefop de ontwerpaanbeveling van de Ombudsman aanvaard.

15. Op 18 maart 2010 heeft klager aangegeven tevreden te zijn met het resultaat en de Ombudsman en zijn team oprecht te bedanken.

ANALYSE EN CONCLUSIES VAN DE OMBUDSMAN

A. BEWERING DAT CEDEFOP ONEERLIJK EN INCONSISTENT HEEFT GEHANDELD

Aan de Ombudsman voorgelegde argumenten

16. Klager beweerde dat de weigering van Cedefop om hem als auteur van het verslag van 2006 te erkennen, in strijd was met zijn eerdere praktijk en oneerlijk was.

17. Tot staving van zijn bewering voerde klager de volgende argumenten aan:

A) Cedefop erkende hem duidelijk als auteur van het rapport van 2004 door zijn naam te citeren op de voorpagina van het rapport van 2004. Zij heeft dit echter niet gedaan met betrekking tot het verslag van 2006.

B) Het contract op basis waarvan het rapport van 2004 aan hem is opgedragen, was exact hetzelfde als het contract betreffende het rapport van 2006. Om die reden was hij, toen hij akkoord ging met de overeenkomst voor het opstellen van het verslag van 2006, van mening en

verwacht dat het citatiebeleid van Cedefop voor het verslag 2006 identiek zou zijn aan dat van het verslag van 2004.

C) Het nieuwe Cedefop-citatiebeleid had niet met terugwerkende kracht moeten worden toegepast.

18. Klager voerde ook aan dat:

(A) in de pre-publicatieversie van het rapport van 2006 die aan de deelnemers aan een conferentie over „ *Guideal for Workforce Development* ” (Thessaloniki, 25-26 juni 2007) werd verspreid, citeerde Cedefop hem als auteur; en

(B) zelfs na de invoering van het nieuwe beleid heeft Cedefop in november 2007 aan W. auteurschap toegekend voor een publicatie door de heer W. in dezelfde reeks publicaties waarin het rapport van klager is opgenomen.

19. In haar aan de Ombudsman voorgelegde advies gaf Cedefop toe dat de met klager gesloten overeenkomsten betreffende zowel het verslag van 2004 als het verslag van 2006 identiek waren. Ze bevatten geen regels over het citatiebeleid. Artikel II.8 van de overeenkomsten bepaalde echter dat: „ *Alle resultaten of rechten daarop, met inbegrip van auteursrechten en andere intellectuele- of industriële-eigendomsrechten die bij de uitvoering van het contract zijn verkregen, zijn uitsluitend eigendom van Cedefop, die deze naar eigen goeddunken mag gebruiken, publiceren, toewijzen of overdragen, zonder geografische of andere beperking, tenzij er vóór de sluiting van het contract industriële of intellectuele-eigendomsrechten bestaan.” Deze bepaling voldeed aan de algemene voorwaarden van het Financieel Reglement, waarin wordt* uiteengezet dat een instelling eigenaar is van de resultaten van haar dienstverleningscontracten en levert, in artikel II.10 kan een instelling „het *gebruik, de verspreiding en de publicatie van de resultaten van het dienstencontract bepalen, met inbegrip van het recht om alleen delen van de resultaten te gebruiken of geen van de resultaten te publiceren, naar gelang van het geval”.*

20. Tot 2007 had Cedefop geen duidelijk citaatbeleid met betrekking tot de op basis van dienstencontracten opgestelde documenten. In dit verband zijn beslissingen van geval tot geval genomen. In oktober 2007 stelde Cedefop zijn citatiebeleid vast en hield het zich strikt aan met betrekking tot alle publicaties die vanaf die datum werden gepubliceerd.

21. Als gevolg van dit beleid worden auteurs van bezoldigde rapporten, in opdracht van Cedefop op basis van dienstverleningscontracten en normaliter onder voorbehoud van wijzigingen door Cedefop-experts, niet langer als auteurs genoemd in de definitieve publicaties. Zij „ *worden echter erkend in de sectie Bekentenissen in overeenstemming met hun specifieke bijdrage aan het bereikte resultaat, met inbegrip van de duidelijke verwijzing naar het respectieve dienstencontract.* ” daarentegen worden de auteurs die niet-bezoldigde artikelen indienen voor de publicatie *van Cedefop, getiteld het European Journal of Vocational Training* , als auteurs erkend.

22. In het geval van klager heeft Cedefop aangegeven dat het zijn citatiebeleid niet met terugwerkende kracht heeft toegepast. In dit verband merkte zij op dat het verslag van klager kort na de vaststellingsdatum van het nieuwe beleid werd gepubliceerd.

23. Cedefop wees er ook op dat het niet mogelijk was om potentiële externe contractanten, vaak vertegenwoordigd door consortia, over dit aanhalingsbeleid te informeren, gezien het aantal gegunde dienstencontracten. In ieder geval verkrijgen dergelijke aannemers niet het recht om als auteurs in de publicaties van Cedefop te worden geciteerd.

24. Wat de publicatie van W. betreft, heeft Cedefop verklaard dat het gaat om een niet-bezoldigde bijdrage die geen verband houdt met een dienstverleningsovereenkomst. Daarom was het citaatbeleid er niet op van toepassing.

25. Ten slotte stelde Cedefop dat de ontwerpversie van het verslag van klager die tijdens de conferentie in Thessaloniki in juni 2007 werd gebruikt, nog geen „ *publicatie van het Cedefop* ” vormde. Op de voorpagina stond duidelijk „ *achtergronddocument/eindverslag, EN niet herzien* ”. Dit betekende dat het document onbewerkt en onherzien was, aangezien de interne experts van Cedefop nog geen toevoegingen of wijzigingen hadden aangebracht.

26. In zijn opmerkingen zag klager geen verband tussen de vergoeding voor een studie en het auteurschap en stelde hij dat de deskundigen van Cedefop niet aan het verslag van 2006 hebben bijgedragen. Hij handhaafde in wezen zijn oorspronkelijke bewering, argumenten en bewering.

DE INSPANNINGEN VAN DE OMBUDSMAN OM TOT EEN MINNELIJKE OPLOSSING TE KOMEN

Na zorgvuldige bestudering van het advies en de opmerkingen van klager was de Ombudsman er niet van overtuigd dat Cedefop adequaat had gereageerd op de beweringen en beweringen van klager.

Voorlopige beoordeling van de Ombudsman die tot een voorstel voor een minnelijke schikking heeft geleid

27. Ten eerste is het onbetwistbaar dat als een wetenschapper een rapport produceert dat door Cedefop wordt gepubliceerd, de wetenschapper een bijkomend voordeel zou krijgen als zijn/haar naam op de voorpagina van de publicatie zou worden vermeld.

28. In de tweede plaats kan Cedefop binnen haar beoordelingsmarge een nieuw citatiebeleid vaststellen dat haar praktijk met betrekking tot citaten wijzigt. Daarbij mag Cedefop echter geen afbreuk doen aan de auteurs die bij het produceren en indienen van hun studies op de *oude* praktijk vertrouwden. In dit verband wees de Ombudsman op vaste rechtspraak dat de intrekking met terugwerkende kracht van een rechtshandeling die individuele rechten of soortgelijke voordelen aan een particulier heeft verleend, in strijd is met de algemene

rechtsbeginselen [4] .

29. De Ombudsman achtte het redelijk voor klager om zich te baseren op de bestaande praktijk van Cedefop toen hij in maart 2007 het verslag van 2006 indiende.

30. In het licht van het bovenstaande was de Ombudsman van mening dat Cedefop a) door zijn *nieuwe* aanhalingsbeleid toe te passen op het verslag van klager van 2006, dat vóór de inwerkingtreding van dat *nieuwe* beleid in oktober 2007 was overeengekomen, voltooid en goedgekeurd voor publicatie, niet eerlijk heeft gehandeld en b) het gewettigd vertrouwen van klager op basis van de *oude* citatiepraktijk van Cedefop niet eerbiedigde. Aangezien dit een geval van wanbeheer kan zijn, heeft de Ombudsman overeenkomstig artikel 3, lid 5, van het Statuut van de Europese Ombudsman het volgende voorstel voor een minnelijke schikking ingediend:

Cedefop kan:

Ten eerste excuses aanbieden aan klager voor het feit dat hij het nieuwe citaatbeleid heeft toegepast op het verslag dat vóór 1 oktober 2007 is goedgekeurd en afgesloten; en

Ten tweede, het auteurschap van klager van het verslag van 2006 erkennen in dezelfde termen als het werd erkend in het rapport van 2004 over "Guidance policies in the knowledge society: trends, uitdagingen en antwoorden in heel Europa" en een corrigendum opnemen in alle versies van de studie die in de toekomst worden verspreid.

De argumenten die aan de Ombudsman zijn voorgelegd na zijn voorstel voor een minnelijke schikking

31. Cedefop was het niet eens met het voorstel van de Ombudsman. Zij voerde aan dat zij volledig had voldaan aan het dienstencontract, dat de enige rechtsgrondslag vormde voor de behandeling van deze kwestie. In dit verband heeft zij erop gewezen dat de in 2004 en 2006 gesloten overeenkomsten de klager duidelijk niet het recht gaven om zijn naam te laten vermelden.

32. Cedefop voerde ook aan dat het rechtsbeginsel van gewettigd vertrouwen in casu niet relevant was, aangezien vóór oktober 2007 geen vaste, duurzame citatiepraktijk bestond. Veeleer werden beslissingen over citaten van geval tot geval genomen. In dit verband vormt één enkele gebeurtenis geen „consistente praktijk”. [5] Bovendien heeft Cedefop geen enkele garantie gegeven dat klager als auteur van het verslag van 2006 zou worden aangehaald.

33. Volgens Cedefop hebben de contracten de intellectuele eigendomsrechten uitdrukkelijk en volledig overgedragen aan Cedefop. Klager was hiervan duidelijk op de hoogte. Hij handelde dus niet te goeder trouw. Bovendien heeft klager volgens Cedefop in zijn klachten aan Cedefop toegegeven dat uit formeel en juridisch oogpunt geen auteurschapsrecht bestond. [6] Als gevolg daarvan kon klager onmogelijk gewettigd vertrouwen hebben om een voordeel te verkrijgen dat in feite in strijd zou zijn met de duidelijk vermelde contractuele bepalingen. Het

rechtszekerheidsbeginsel is in acht genomen, aangezien de rechtsregels duidelijk en nauwkeurig waren. [7] Cedefop benadrukte dat er ook geen jurisprudentie bestaat die zou pleiten voor een onjuiste toepassing van een bepaling in één eerdere dienstverleningsovereenkomst, waardoor gewettigd vertrouwen kan ontstaan. In feite kan de onjuiste toepassing van een overeenkomst nooit individuele rechten verlenen.

34. Cedefop voerde verder aan dat een externe contractant die een dienstencontract met het Centrum ondertekent, dit doet in zijn hoedanigheid van dienstverlener en niet in zijn hoedanigheid van wetenschapper. Kortom, hij levert diensten in overeenstemming met zeer specifieke contractuele bepalingen en levert geen wetenschappelijke paper. De aan Cedefop te verlenen diensten worden gedetailleerd in het dienstencontract beschreven, met inbegrip van het exacte onderwerp, de focus van het onderzoek en de duur van het aan Cedefop te leveren verslag. Het desbetreffende bestek, dat deel uitmaakt van het dienstencontract, bevat nauwkeurige instructies over de reikwijdte en de inhoud van het verslag in kwestie. Om ervoor te zorgen dat de externe contractant volledig aan het bestek voldoet, ziet het personeel van Cedefop stapsgewijs toe op de taken van de contractanten en geeft hij instructies aan de dienstverleners/externe contractanten. Bovendien kan het resultaat van het dienstencontract, dat wil zeggen het rapport, in een volledig gewijzigde versie of in de oorspronkelijke versie worden gepubliceerd. Cedefop kan besluiten het rapport naar eigen goeddunken te herschrijven, aangezien het Cedefop's intellectuele eigendom is. Cedefop beslist wanneer en of hij een rapport wil publiceren, en kan heel goed besluiten om nooit een rapport te publiceren.

35. Cedefop verklaarde dat de uiterste datum voor het citaatbeleid oktober 2007 was. Dit werd strikt en zonder uitzondering door Cedefop toegepast. In ieder geval bestond er vóór oktober 2007 geen aanhalingsbeleid, niettegenstaande de aannames van klager van het tegendeel.

36. Cedefop verklaarde dat het binnen haar beoordelingsmarge ligt om een aanhalingsbeleid vast te stellen.

37. Cedefop verklaarde verder dat de kwestie van de aanhaling een interne aangelegenheid van Cedefop is. Vanwege het interne karakter werd het Cedefop-citatiebeleid niet aan klager meegedeeld. Het enige relevante en juridisch bindende document voor externe contractanten bestaat uit het dienstencontract.

38. Met betrekking tot de verwijzingen van klager naar de bijdrage van de heer W., die als auteur werd aangehaald, verklaarde Cedefop dat deze bijdrage geen verband hield met een met Cedefop gesloten dienstencontract. Integendeel, het vormde het eigen onafhankelijke werk van de heer W.. Cedefop voegde eraan toe dat de heer W. natuurlijk auteurschap voor dit werk kan claimen. Externe contractanten, waaronder de klager, zijn daarentegen onderworpen aan de bepalingen van hun met Cedefop gesloten dienstencontracten. Met andere woorden, hun bijdragen zijn het resultaat van de precieze instructies en aanwijzingen in het dienstencontract, met inbegrip van richtsnoeren, herziening en correcties door het personeel van Cedefop. De bijdrage van het personeel van Cedefop aan dergelijke werkzaamheden is dus onbetwist.

39. Cedefop vestigde de aandacht van de Ombudsman op het feit dat klager zeven

klachtenbrieven naar Cedefop stuurde. Cedefop antwoordde uitgebreid op elk van hen, ondanks het feit dat deze brieven repetitief waren en talrijke ongegronde beschuldigingen en beweringen bevatten.

40. Cedefop was verbaasd dat klager geen waardering leek te hebben voor het feit dat zijn bijdrage op passende wijze tot uiting kwam in het gedeelte erkenningen in het gepubliceerde verslag. Het wees erop dat het gebruik van dergelijke erkenningen een gangbare praktijk in de Europese Unie is.

41. Aangezien de contractuele bepalingen, die duidelijk en specifiek waren en die Cedefop volgde op de brief, de enige relevante rechtsgrondslag vormden, was Cedefop het niet eens met het voorstel voor een minnelijke schikking.

42. Cedefop betreurde dat klager ongegronde en onredelijke verwachtingen had. Zij verklaarde ook dat de toon en de inhoud van zijn correspondentie ernstige twijfels hadden gewekt over het belang van klager bij het vinden van een minnelijke oplossing voor deze kwestie.

43. Tot slot verzocht Cedefop de Ombudsman zijn beoordeling te heroverwegen en zijn onderzoek af te sluiten met een bevinding dat er geen sprake was van wanbeheer.

44. In zijn opmerkingen handhaafde klager zijn klacht en concludeerde hij dat de Ombudsman over alle informatie beschikt om een besluit te nemen.

Beoordeling van de Ombudsman na zijn voorstel voor een minnelijke schikking

45. De Ombudsman merkte op dat Cedefop zijn argumenten voor zijn weigering om zijn voorstel voor een minnelijke schikking te aanvaarden uitsluitend heeft gebaseerd op de contractuele rechten en verplichtingen van klager.

46. De Ombudsman merkte op dat de contracten die in 2004 en 2006 met klager zijn gesloten, identiek zijn. Geen van beide overeenkomsten gaf klager een contractueel recht op vermelding van zijn naam als auteur van een publicatie. De contracten *verplichten* Cedefop echter ook niet om klager niet aan te halen als auteur van een publicatie. Cedefop maakte immers gebruik van deze contractuele flexibiliteit door eerst te kiezen voor klager als auteur van het verslag van 2004 en er later voor te kiezen om in 2007 nieuwe aanhalingsregels uit te vaardigen, waarin werd gesteld dat geen door Cedefop betaalde rapporten de auteurs zouden citeren. Geen van de door Cedefop gekozen opties heeft geleid tot een contractbreuk door Cedefop (of door de klager).

47. Aangezien het besluit van Cedefop om klager te citeren als auteur van het rapport van 2004 niet in strijd was met het dienstencontract van 2004, was klager niet ten onrechte van mening dat het rapport van 2006, dat hij overeenkomstig een identiek dienstencontract had ingediend, Cedefop ook in staat stelde klager te citeren als auteur van het rapport van 2006.

48. De Ombudsman was van mening dat het redelijk was voor klager om te goeder trouw te

geloven dat Cedefop, zoals het met het verslag van 2004 had gedaan, ervoor kon kiezen hem als auteur van het verslag van 2006 aan te halen. Hij herinnert er in dit verband aan dat het verslag van 2006 door klager in maart 2007 is ingediend, dat wil zeggen zeven maanden voordat Cedefop zijn nieuwe citatiebeleid kenbaar maakte. Het was de mening van de Ombudsman dat Cedefop de auteurs die bij het opstellen en indienen van hun studies op de *oude* praktijk vertrouwden, niet mag schaden.

49. Hoewel de Ombudsman van mening was dat het redelijk was voor klager om een beroep te doen op de bestaande praktijk van Cedefop toen hij in maart 2007 het verslag van 2006 indiende, moest de Ombudsman benadrukken dat het beleid dat vóór oktober 2007 van kracht was, niet vereist dat Cedefop *in alle gevallen de* naam van een auteur op de voorpagina van zijn publicaties vermeldt. Zoals Cedefop heeft aangegeven, zijn vóór oktober 2007 besluiten met betrekking tot het citeren van auteurs per geval genomen. Als zodanig was het in die periode binnen de beoordelingsmarge van Cedefop om de namen van de auteurs op de voorpagina van haar publicaties te vermelden of daarvan af te zien. De Ombudsman heeft echter consequent verklaard dat een discretionaire bevoegdheid niet hetzelfde is als een willekeurige bevoegdheid. Een administratie die over een beoordelingsmarge beschikt, moet altijd op basis van objectieve criteria kunnen rechtvaardigen waarom zij voor een bepaalde optie kiest. Indien Cedefop vóór oktober 2007 per geval beslissingen heeft genomen met betrekking tot het al dan niet citeren van auteurs, had Cedefop er dus voor moeten zorgen dat zij die beslissingen op basis van objectieve criteria zou kunnen rechtvaardigen. Het belang om dergelijke beslissingen op basis van objectieve criteria te kunnen rechtvaardigen, is dat de administratie er aldus voor kan zorgen dat haar beslissingen met betrekking tot het citeren van auteurs niet discriminerend of onevenredig zijn. Cedefop heeft in dit geval echter geen objectieve redenen aangevoerd waarom zij klager niet heeft genoemd als auteur van het verslag van 2006. [8] In plaats daarvan baseert zij zich (ten onrechte) alleen op het nieuwe aanhalingsbeleid en op een onjuiste uitlegging van haar contractuele verplichtingen om haar standpunt ten aanzien van klager te rechtvaardigen. Zoals hierboven vermeld, mag het nieuwe aanhalingsbeleid niet met terugwerkende kracht worden toegepast op verslagen die zijn ingediend tijdens de periode waarin het oude citatiebeleid nog van kracht was, en ii) de dienstencontracten verplichten Cedefop niet om auteurs niet te citeren op de voorpagina van zijn publicaties.

50. De Ombudsman verwierp de bewering van Cedefop dat klager te kwader trouw handelde toen hij de toepassing van de aanhalingsregels van 2007 op het verslag van 2006 betwistte (zie punt 30 hierboven). Cedefop baseerde zijn bewering dat klager te kwader trouw heeft gehandeld op het feit dat de dienstencontracten Cedefop uitdrukkelijk en volledig de intellectuele-eigendomsrechten toekennen. Zij voerde aan dat, aangezien klager duidelijk op de hoogte was van de voorwaarden van de overeenkomsten, hij niet te goeder trouw mag hebben gehandeld. De Ombudsman merkte op dat klager bij de indiening van het verslag van 2004 op de hoogte was van de contractuele bepalingen van het dienstencontract van 2004. Deze overeenkomst, waarbij Cedefop de intellectuele-eigendomsrechten met betrekking tot het rapport van 2004 verleende, belet Cedefop er niet *voor te kiezen* klager als auteur van dat rapport aan te halen. Cedefop maakte gebruik van deze contractuele flexibiliteit om klager aan te halen als auteur van het verslag van 2004. Het dienstencontract van 2006 was identiek aan

het dienstencontract van 2004. Als zodanig was er geen reden waarom klager niet te goeder trouw zou hebben begrepen dat Cedefop hem ook als auteur van het verslag van 2006 kon en zou noemen.

51. Wat betreft de „ernstige twijfels" van Cedefop over het belang van klager bij een minnelijke schikking (zie punt 42 hierboven), was de Ombudsman van mening dat de Ombudsman, in plaats van twijfels te hebben over het belang van klager bij het aannemen van een verzoenende resolutie, opmerkte dat klager, toen hij op de hoogte was gesteld van het voorstel van de Ombudsman voor een minnelijke schikking, zijn instemming met het voorstel kenbaar maakte.

52. In deze omstandigheden achtte de Ombudsman het noodzakelijk zijn voorlopige bevindingen van wanbeheer (zie punt 30 hierboven) te bevestigen en een ontwerpaanbeveling aan Cedefop te doen, teneinde het in de onderhavige zaak vastgestelde geval van wanbeheer weg te nemen.

ONTWERPAANBEVELING VAN DE EUROPESE OMBUDSMAN

Op basis van zijn onderzoek naar deze klacht deed de Ombudsman de volgende ontwerpaanbeveling:

Cedefop moet de auteur van het verslag van 2006 erkennen in dezelfde bewoordingen als in het verslag van 2004 werd erkend en moet daarom een corrigendum opnemen in alle versies van de studie die in de toekomst worden verspreid.

De argumenten die na zijn ontwerpaanbeveling aan de Ombudsman zijn voorgelegd

53. Cedefop aanvaardde de ontwerpaanbeveling van de Ombudsman en kwam overeen deze vanaf 20 januari 2010 ten uitvoer te leggen door in alle na die datum verspreide kopieën van de studie een corrigendum in te voegen.

54. Klager was tevreden met het resultaat en bedankte de Ombudsman en zijn team oprecht.

Beoordeling van de Ombudsman na zijn ontwerpaanbeveling

De Ombudsman is ingenomen met de aanvaarding door Cedefop van zijn ontwerpaanbeveling.

B. Conclusie

Op basis van zijn onderzoek naar deze klacht sluit de Ombudsman de klacht af met de volgende conclusie:

Cedefop heeft de ontwerpaanbeveling aanvaard en passende maatregelen genomen.

Klager en het Cedefop zullen van dit besluit in kennis worden gesteld.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Gedaan te Straatsburg op 8 april 2010

[1] *Begeleidingsbeleid in de kennismaatschappij: Trends, uitdagingen en antwoorden in heel Europa, A Cedefop Synthesis Report,* [de klager, de heer S.] *, Cedefop Panorama-serie; 85,* 2004 Luxemburg.

[2] Dienstencontract nr. 2006-0078/AO/B/JWA/-RLAR/RaadRes/011/06.

[3] *Van beleid naar praktijk, Een systemische verandering naar levenslange begeleiding in Europa* , Cedefop Panorama-serie; 149, 2008, Luxemburg.

[4] Zie in dit verband zaak 159/82, *Verli-Wallace/Commissie* , Jurispr. 1983, blz. 2711, punt 8; Zaak T-123/89, *Chomel/Commissie* , Jurispr. 1990, blz. II-131, punt 34; zaak T-197/99, *Gooch/Commissie* , JurAmbt. blz. I-A-271 en II-1247, punt 53, en zaak T-251/00, *Lagardère SCA en Canal+ SA/Commissie van de Europese Gemeenschappen, Jurispr. 2002, blz. II-4825, punt 139* .

[5] Zaak T-20/91, *Holtbecker/Commissie* , Jurispr. 1992, blz. II-2599, punt 53.

[6] Zaak C-188/88, *NMB (Deutschland) GmbH/Commissie* , Jurispr. 1992, blz. I-1689, punt 53.

[7] Zaak C-107/97, *Rombi & Arkopharama* , Jurispr. 2000, blz. I-3367, punt 66.

[8] Aangezien Cedefop geen objectieve redenen heeft aangevoerd, is de Ombudsman van mening dat dergelijke objectieve redenen niet bestaan. De Ombudsman merkt op dat het Cedefop daarentegen objectieve redenen heeft aangevoerd in een soortgelijke zaak die aan de Ombudsman is voorgelegd, namelijk zaak 1874/2008/BB.